

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

ZESDE JAARGANG

NUMMER 62, JANUARI 2012

Geliefde familie,

Het nieuwe jaar is alweer enkele weken oud en we hebben allen de draad weer opgepakt. Van diverse neven en nichten hebben wij een kaart ontvangen waarvoor onze hartelijke dank. Want dit doet ons goed. Dit is voor ons een teken dat jullie het waarderen dat er iedere maand een nieuwsbrief uitkomt. Jullie zullen begrijpen: Dit doet ons deugd.

Lieve tante, oom en zus,

Heel erg bedankt voor jullie inzet voor de nieuwsbrief en de site! Net de tijd genomen om de nieuwsbrief te lezen en een heerlijk moment gehad om er "even in te duiken" en het vertrouwde gevoel van de familieband te ervaren.

Grote waardering is hier op z'n plaats!

Alle goeds voor de komende tijd.

lieve groeten,

Ilse van Gemeren-van Krimpen

Zo kregen wij ook deze mail van **Ilse (03-08-00)**. Dan is het toch heerlijk om te lezen dat "bij het even induiken" van de nieuwsbrief het vertrouwde gevoel van de familieband wordt ervaren.

Wij hopen van ganser harte dat dit ook bij jullie zo is. Want daar doen wij het voor.

Dan zien jullie onderstaand een mooie foto uit mei (?)1958 van **(oom) Peter (13-00-00) en (tante) Elisabeth (14-00-00)**. Zo te zien is deze foto gemaakt aan de Wilhelminahaven te Vlaardingen tijdens Vlaggetjesdag. Dan was er een fotograaf die van de gelegenheid gebruik maakte om mooie foto's te schieten. Vlaggetjesdag is de zaterdag in mei voorafgaande van maandag waar alle vissersschepen zoals loggers en trawlers de zee op mogen gaan om haring te vangen. Tegenwoordig wordt Vlaggetjesdag alleen nog gehouden in Scheveningen.

(oom) Peter en (tante) Elisabeth (1958)

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Wij hebben twee mails ontvangen voor het “Ziekenhoekje”. De eerste mail is van **(tante) Hanna (06-00-00)** en de tweede mail is van **(oom) Johan (05-00-00)** aangaande **(tante) Clazien**.

(Tante) Hanna berichtte ons het volgende.

(tante) Hanna

Geliefde familie,

Allereerst iedereen hartelijk bedankt voor de kaarten die ik kreeg, vanwege mijn gebroken schouder. Veel nichten en neven hebben nog aan mij gedacht, dat was echt een verrassing. Ook broers en zussen!
Wat betreft mijn schouder gaat het allemaal voorspoedig. Ik kan haast weer alles op een enkele beperking na. Maar met therapie komt dat hopelijk weer goed.

Lieve groetjes voor iedereen
tante Hanna

(Oom) Johan mailde aangaande **(tante) Clazien** het volgende bericht.

(tante) Clazien

Beste allemaal,

Clazien is behoorlijk ziek geweest. We zijn zelfs tussendoor naar het ziekenhuis geweest. Maar gelukkig gaat het nu weer wat beter doordat ze heeft antibiotica en prednison kuur van de haematoloog gekregen.

Hartelijke groeten,
Johan

BERICHTJES VAN (OOM) PIETER (09-00-00)

In de laatste nieuwsbrief hebben wij verzuimd om een berichtje van **(oom) Pieter en (tante) Evy** op te nemen. Het betreft het overlijden van de moeder van **Evy**.

Door deze condoleren wij **(oom) Pieter en (tante) Evy** met het verlies van hun geliefde (schoon-)moeder. Ook al woonde ze ver weg (Zweden), het doet altijd pijn om een geliefde moeder te moeten missen. Wij wensen dan ook **(oom) Pieter en (tante) Evy** veel sterkte toe.

Beste familie,

Afgelopen woensdag 9 november 2011 om 15.00 uur is Evy's moeder op 90 jarige leeftijd overleden. Ze is heel rustig en vredig ingeslapen. Voor ons was het geweldig om er bij te zijn, door de grote afstand is dit immers niet zo vanzelfsprekend. Twee weken eerder waren we ook al naar Zweden gegaan omdat moeder erg ziek was, hoge koorts en een longontsteking. Ze krabbelde weer op en wij gingen weer terug naar Nederland, maar nu is het dan toch gedaan. Zaterdag de 5^e november gingen we weer naar Zweden en woensdag de 9^e is ze dus overleden.

Lieve groet voor allen van
Pieter, Evy en de kinderen.

Het tweede berichtje betreft het overlijden van de moeder van onze neef **Ralf (09-01-00)** en nicht **Patty (09-02-00)**. Voor hen is het heel wat om hun geliefde moeder te moeten missen. Door deze condoleren wij hen dan ook van harte met dit verlies en wensen wij hun veel sterkte.

Beste familie,

Aan het einde van het jaar – op 23 december 2011 – is mijn ex-vrouw Rini Engelen moeder van **Ralf en Patty** op 64 jarige leeftijd overleden. Op 28 december 2011 is ze gecremeerd.

Zij was al langer ziek, bloedvaten waren zo slecht dat een beenamputatie nodig was, de laatste maanden lag ze in een verpleeghuis in Zutphen.

Mijn zussen en broers zullen zich haar nog wel kunnen herinneren, de anderen zeker niet.

Lieve groet van
(oom) Pieter

GEBOORTE

Op de valreep kunnen wij jullie nog het volgende mededelen.

Zondag 15 januari om 13.15 uur is **Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00)** bevallen van een gezonde dochter. Ze weegt zeven pond en heet naar haar moeder **Lydia (03-00-00)**. De roepnaam is **Linde**.

Lydia betekent Vrouw uit Lydi, **Linde** is de verkorte vorm van de namen met de Germaanse stam “Lind” oftewel schild van lindehout of slang.

Door deze feliciteren wij **Mario en Naomi met hun kinderen** van harte met de geboorte van hun dochter **Linde**. Wij hebben begrepen dat moeder en kind het goed maken. Wij wensen jullie met elkaar vele mooie maar bovenal gezegende jaren toe.

Uiteraard kunnen wij nu geen geboortekaartje in de nieuwsbrief opnemen, maar die houden jullie te goed.

Wij hebben in de afgelopen periode geen meldingen ontvangen van een (achter) neef of nicht dat er iemand bij is gekomen waar een baby wordt verwacht. Dus volgt hier het huidige overzicht.

~~**Mario en Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00) medio januari 2012.**~~
~~**William en Mariënne Stam- van Oosten (11-09-00) medio april 2012**~~

ZILVEREN JUBILEUM

Van **Marinus en Gerda van Krimpen (03-02-00)** kregen wij de volgende dankbetuiging.

Marinus en Gerda van Krimpen- van den Berg

Wij voelen ons rijk gezegend en hebben God de dank gebracht in een samenkomst waar gezongen, gemediteerd en gebeden werd.

Verder een ieder hartelijk bedankt voor de e-mails en de kaarten die we van jullie ontvingen! Het heeft ons verrast en zorgde voor een feestelijk gevoel!

De hartelijke groeten,
Marinus, Gerda, Jessica, Bouke en Tabitha.

BIJDRAGE VAN.....

Door miscommunicatie hebben wij dit maal geen bijdrage van een neef of nicht. De volgende keer beter.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Dan komt nu het achtste deel van **(oom) Johan (05-00-00)**. Alles bij elkaar opgeteld wordt het een echt dik boekwerk.

Geliefde familie,

De verhuizing van de Maasboschstraat naar de Binnensingel was een hele overgang. Mijn ouders kregen met moeite het huis.

Want toen de eigenaren van het huis hoorden dat er een groot gezin in kwam wonen, waren ze doodsbenuwd dat het huis uitgewoond zou worden. Het waren een paar oude dames voor zover ik het mij kan herinneren, de dames Jacobs die na enkele jaren tegen mijn ouders zeiden dat het huis nog nooit zo goed onderhouden was. Maar al was het huis groot, het was eigenlijk nog niet groot genoeg.

(oom) Rinus(04-00-00)

Mijn broer Rinus had met een beugelzaag een orgelfront uitgezaagd en daar achter speelde hij dan “kerkje”. Hij had een mondharmonica en hij was de organist. Dat kon hij goed met een “tongslag”. Als wij bij hem gingen zitten dan waren wij de kerkgangers. Soms verlieten we vroegtijdig de dienst en dan was het oorlog geblazen. Als hij alleen de dienst leidde dan kon hij op de zolder uren doorbrengen. En dat op die koude zolder! Rinus had op de BLO school [tegenwoordig LOM school (red.)] gezeten en als we dan ruzie hadden was dat een probaat middel om hem kwaad te krijgen.

Maar wij trokken altijd aan het kortste eind, want mijn ouders namen hem altijd in bescherming. Ik had hem een keer uitgescholden voor **“klootzak”**.

Nou afgezien dat het tegen Rinus gezegd werd vond mijn moeder het ook nog een “smerig” woord. Aan tafel kregen we een zedenpreek en voortaan moesten we zeggen: “Potschrappende worteltjes en vreet ze rauw”. Het sloeg natuurlijk nergens op, maar vooral dat woordje “vreet” klonk goed in mijn oren zodat ik het nooit vergeten ben.

Rinus kreeg ook als eerste een nieuwe fiets. Een prachtige fiets met handremmen. Hij reed er helemaal mee naar de Maastunnel in Rotterdam. In zijn eentje fietste hij wat af. De hele zaterdag kon hij wegblijven. Een jaar later toen ik bij de firma de Jong ging werken kreeg ik ook zo’n mooie nieuwe fiets. Met handremmen en versnelling. Sjonge jonge, wat was je daar blij mee.

Al onze fietsen werden in een stalling aan de van Leyden Gaelstraat gestald, dat was wel weer een nadeel, maar ja dat kon niet anders.

Voor die tijd gingen we wel een op woensdagmiddagen een fiets huren bij een fietsenhandel bij Vlaardingen Oost. Dat ging per uur. O wee, als je te laat terug kwam. Bijbetalen konden we niet, daarom was die eigenaar verschrikkelijk boos en kon behoorlijk tekeer gaan.

^{1E} Van Leyden Gaelstraat Vlaardingen
(rechts na 50 meter de beruchte stalling)

Voor ik het vergeet, elke keer zou ik een liedje schrijven wat ik van mijn moeder geleerd heb. Deze keer het volgende versje:

1. Aan de weg naar Hellevoetsluis
Staat het Stoute-Kinderen-Huis
Allemaal kinderen wonen daar
honderd kinderen bij elkaar
Allemaal doen ze stoute dingen
Heel hard schreeuwen en heel hard zingen
Gillen van HOE! en roepen ven HEI!
Is daar dan geen meester bij?
Jazeker...
2. Meester Joachim B de Waard
Heeft een griezelig lange baard
Meester Joachim is altijd
buiten zichzelf van kwaaiigheid
stilte!! Roept hij, Bengels, Vlegels!
Allemaal krijg je 100 regels
Maar de kinderen roepen Béh,
oh, oh, oh, wat schandelijk, hé?
Jazeker...
3. Kijk die kinderen toch eens gaan
Joelend over de oprijlaan
Trekend aldoor aan de baard
Van meester Joachim B. de Waard
Klimmen in bomen en hangen aan hekken
Gillen en schreeuwen en joelen als gekken
Zeg eens hoor jij ook niet thuis
In dat Stoute-Kinderen-Huis?
Ja... nee toch?

Het leven van pa en ma van der Slikke is een bewogen leven geweest. Ma zei altijd: "Ik kan er wel een boek over schrijven". Gelukkig heeft ze dat nooit gedaan want ik zou er niet best vanaf gekomen zijn. [\[behalve dan haar bekeringsgeschiedenis \(red.\)\]](#)

Eén van mijn eerste wandaden was op een dag dat ik lollig wilde zijn. Pa was gaan staan om iedereen een kwak eten op zijn bord te smijten. Stampot. Dat was me een pan vol! Toen hij stond heb ik gauw zijn stoel achteruit gezet, ja en toen hij wilde gaan zitten, lag hij natuurlijk langgestrekt op de grond. Op zijn stuitje gevallen. Nou dat heb ik geweten. Hij was niet gauw driftig, maar hij zei zelf later: "Als ik er niet voor gespaard was gebleven dan had ik hem doodgeslagen". Maar dat zal wel voor meer kinderen gegolden hebben, want we waren volgens ma geen "lieverdjes".

Ouderling S. Moerman

Het was op de Binnensingel altijd: "de zoete inval". Eén van de bekendste gasten was Sam Moerman. Hij was ouderling van de Gereformeerde Gemeente in Nederland en woonde in de Emmastraat. Hij had een "hazenlip". Nou dat praten met die neusklank hebben we wat nageaapt. Hij breidde sokken op een breimachine. Ik geloof dat hij ook sigaren en tabak verkocht. In ieder geval had hij een breimachine. Nou wij moesten natuurlijk die ondingen dragen want ja je moest de mensen van je "eigen huis" bevoordelen. Helaas kon je vaak moeilijk ermee in je schoenen komen want ze waren heel dik. En vaak te groot. En ze kriebelden. Nee, voor een geestelijk woord mocht hij wel van ons komen, maar zijn sokken mocht hij houden..

Er kwam ook altijd een man een geestelijk woord brengen, maar die mocht ik wel Volgens hem hoorde daar een maaltijd bij want hij bleef altijd eten. Die man had 3 aardappelschilmesjes bij zich en als hij kwam schildte hij de aardappels. Een emmer vol.

Dat hoefde ik die dag dan niet te doen. Vandaar dat hij welkom was. Of dat nu dezelfde man was of een ander, dat weet Hanna of Nel beter dan ik, maar er kwam ook een man en die zei honderd keer hetzelfde, hij zei altijd: "Zo zal ik maar eens zeggen, zal ik maar zeggen, om kort te zijn". Wat dat betreft had mijn moeder vele "vrienden".

Tot de volgende keer maar weer.
Johan

MIJN-BEDRIJF

Martijn van der Slikke (12-02-00) is bereid gevonden een stukje te schrijven over zijn bedrijf. Heb je een klus? **Martijn** staat altijd voor je klaar. (**Martijn** bedankt voor je bijdrage).

Goede feestdagen
&
een succesvol 2012

Stark Bouw

al 15 jaar!

Beste familieleden,

Stark Bouw. Dat is de naam van het bedrijf die ik samen met mijn collega Frank Stark run. 15 jaar geleden zijn we met deze naam verder gegaan, nadat we ruim 2 jaar wel altijd al samen werkten, maar onder andere namen. Namelijk Stark Bouw & Advies en Slibo (afgeleid van Slikke en Bouw).

Na 12 jaar met personeel gewerkt te hebben besloten we ruim 3 jaar geleden om weer samen, dus zonder personeel, verder te gaan.

We werken veel samen met vaste onderaannemers zoals loodgieter, elektricien, stukadoor, tegelzetter enz. Tevens huren we, indien nodig, leerlingen in en kleine zelfstandigen (ZZP-ers).

Dakopbouw

Dakopbouwen, onderkelderen van bestaande woningen en uitbreidingen zijn werkzaamheden die wij veelvuldig doen. Daarnaast zijn we actief in het plaatsen van dakkapellen, vervangen van kozijnen, interne verbouwingen (oa. Badkamers) en plaatsen van dubbel glas. Werkzaamheden zoals inbraakschades, lekkages en diverse kleine reparatiewerken komen ook voor in onze orderportefeuille.

Isoleren van kruipruimtes met Tonzon-isolatiefolie doen we de laatste tijd ook vrij veel.

Ons werkgebied is voornamelijk in en rond Amersfoort. Ook hebben we afgelopen jaar in Arnhem, Lunteren, Capelle aan en IJssel en Rotterdam werkzaamheden verricht.

Nieuwbouw

Uitbreidingen maken we zoveel mogelijk met prefab (licht)betonnen elementen. Hierdoor kunnen we binnen een vrij korte periode degelijk maar ook prijstechnisch interessant bouwen. Niet alleen de begane grondvloer, maar ook het dak voeren we uit in een betonnen kanaalplaat. Hierdoor kunnen we, nadat de fundering klaar is, in 1 dag de begane grond vloer leggen, de wanden plaatsen, het dak leggen en het kozijn in de achtergevel

plaatsen. Hierna komt de metselaar, dan de dakdekker en installatiewerken. Nu nog de cement dekvloer en de stukadoor, en het werk kan opgeleverd worden.

Ook dakkapellen maken wij prefab bij ons op de zaak, waarna we deze in 1 dag wind en waterdicht plaatsen op het dak. De afwerking aan de buitenkant is dan ook helemaal klaar en onderhoudsarm.

*kelderruimte**Renovatie*

De meeste nieuwe klanten krijgen wij door 'mond op mond' reclame. Hierdoor komen wij vaak weer terug in eenzelfde straat. Zo hebben wij in Capelle aan den IJssel in 2 straten die achter elkaar liggen, meer dan 20 uitbreidingen gerealiseerd en 6 dakkapellen. In Arnhem hebben we in 1 straat 5 kelders onder bestaande woningen aangebracht.

Als klanten ons bellen voor een offerte gaan wij naar hun toe om de werkzaamheden te bespreken, zodat we direct ter plaatse de situatie op kunnen nemen. Hierna maken wij een uitgebreide offerte, die we vervolgens met de klant bespreken. Opdrachten nemen we aan onder BouwGarant. In het contract wordt niet alleen de prijs, maar ook zaken zoals aanvangsdatum, opleverdatum en termijnen vastgelegd.

De foto's die op onze kerstkaart (zie boven) staan zijn recent uitgevoerde projecten. De eerste foto is een dakopbouw van een koepelwoning in Amersfoort. In één dag zorgen wij voor een extra verdieping bij deze woningen. De 2e foto is een onderkeldering van een vrijstaande woning in Lunteren. De 3e foto is een uitbreiding achter een woning in Amersfoort, waarbij op de begane grond een eetkamer is gerealiseerd en op de verdieping een slaapkamer. Hebben jullie interesse? Voor een vrijblijvende prijsopgaaf van werkzaamheden kom ik graag langs.

Met vriendelijke groet,
Martijn van der Slikke
06-51587987
martijn@starkbouw.nl
www.starkbouw.nl

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

Na een moeilijke periode van ellende brak voor Oma eindelijk een periode aan van verlossing met daarbij behorend dankbaarheid.

19. Uitkomst

Na deze bevindingen werd eens op mijn ziel gedrukt uit Joël 1 vers 4 en Joël 2 vers 12.

“Wat de rups heeft overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten, en wat de sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever afgegeten, en wat de kever heeft overgelaten, heeft de kruiswormen afgegeten. Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweën, en met rouwklage”. Daarbij ik moest God lief hebben boven alles, want er staat in Lucas 14 vers 26: “Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn”.

Mijn toestand werd schier onhoudbaar.

Het Rode Kruisgebouw, Emmastraat te Vlaardingen waar ds. G. van de Breevaart uit Hendrik Ido Ambacht voorging

Op een keer kwam ds. Breevaart in Vlaardingen preken en na kerktijd dronk hij bij ons koffie. Hij zei tegen mij: *“Hoelang zult gij u onttrekken, gij afkerige dochter”*. O, dat sneed als een mes door mij heen. Deze toestand heeft zowat drie jaren geduurd. Tot op het laatst dat het mij een wonder werd dat God mij nog verdroeg dat ik mijn adem nog in mijn neusgaten had.

Dan lag ik mijn hand op de Bijbel en zei: *“Ik moet verloren gaan, want het is verloren, maar hier is Uw Woord, en daarin worden twee kanten genoemd: of verloren, of behouden. U kan nog genade geven”*.

Toen is het geweest dat ik weer onder ds. Breevaart was. Hij zei: *“Ik wilde ergens over preken, maar dat is mij verhinderd. Ik moet nu preken uit Kolossensen 2 vers 6: “Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem”*. Tot het tiende vers het ik het Woord opgegeten. En onder die preek werd ik helemaal veranderd. Ik kan het niet anders zeggen dat ik mijn leven aan Hem gaf, en ik Zijn gerechtigheid kon aanpakken met geloofsarmen. De Vrede zat door heel mijn lichaam, tot in mijn vingertoppen. Hij gaf ook nog een versje op uit Psalm 147 vers 7.

*Hij wil in gunst uw heil bewerken,
Den grendels uwer poorten sterken,
En zegent in uw land uw kind'ren;
Hij doet geen krijg uw wasdom hind'ren;
Hij deelt den liefelijke vrede,
Zelfs aan uw verste grenzen mede;
Met vette tarw' wil Hij u spijzen,
En kronen met Zijn gunstbewijzen.*

Hoe ik thuis ben gekomen, weet ik niet meer, ik was een ander mens

Een week later kom ik bij ds. Hofman in Schiedam. En hij nam als tekst uit Ezechiël 34 vers 29.

En Ik zal hun een Plant van naam verwekken; en zij zullen niet meer weggeraapt worden door honger in het land, en de smaad der heidenen niet meer dragen. Maar zij zullen weten, dat Ik de Heere, hun God, met hen ben, en dat zij Mijn volk zijn, het huis Israëls, spreekt de Heere HEERE, Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! Gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreek de Heere HEERE”.

Plantagekerk te Schiedam

Tijdens de dienst liet ds. Hofman zingen Psalm 103 vers 7.

*Geen Vader sloeg met groter mededogen,
Op teder kroost ooit Zijn ontfermend ogen,
Dan Israels Heer op ieder, die Hem vreest”*

En bij deze regel kon ik het niet meer uithouden en ben ik helemaal in de war geraakt. Zoveel blijdschap in zo'n klein hartje, dat was te veel. Ik lag die nacht in mijn ziel alles te overdenken. Toen kwam met kracht bij mij “*Vrede lat ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hen u*”.

De volgende morgen zei één van mijn kinderen: “Zou ds. Hofman dat nu niet voelen”, en zij liep naar het raam en verschoot van kleur. Ze zei: “Daar komt hij aan”, en dat was ook zo. Hij komt de trap op en kwam binnen en ik zei: “Dominee, ik heb het Nieuwe Testament in mijn bloed”, en toen kon ik niets meer zeggen. Zo vol, zo vol was ik. Hij is nog een poosje gebleven en dat hielp. Je kan niet zeggen hoe je dan bent, boven het stof.

Na deze rijke troostwoorden zei **Opa van der Slikke** na een paar weken tegen **Oma**: “Nu moet je de Heiligen Geest nog krijgen”. **Oma** wist niet wat **Opa** hiermee bedoelde. Maar daar is **Oma** wel achter gekomen. Dit kunnen jullie lezen in de volgende nieuwsbrief.

OP ZENDINGREIS

Zoals jullie nog wel weten heeft **Petra van der Slikke- Eikelboom (05-02-00)** een stukje geschreven over haar man **Alexander** die enkele weken naar Guinee-Conakry was om daar wat onderhoud te plegen aan auto's op een post van de Zending Gereformeerde Gemeenten.

Onderstaand vind je een bijdrage van **Alexander** over deze reis. Best het lezen waard. **Alexander**, bedankt.

Beste familie,

Oom Maarten vroeg mij in een mail iets te vertellen over m'n laatste reis naar Guinee in Afrika.

Afgelopen 29 november stapten wij weer in het vliegtuig, op uitnodiging van de zending Gereformeerde Gemeenten en de zending New Tribes Mission om alle auto's en eventueel andere voertuigen van de zendelingen en ontwikkelingsmedewerkers daar weer in goede en veilige staat te brengen.

Twee andere monteurs waren al 14 dagen eerder vertrokken om alle voertuigen door te nemen en alle te vervangen onderdelen door te geven aan ons zodat wij deze mee konden nemen.

Vroeg in de morgen stapten we in het vliegtuig en in het begin van de avond landden we op het vliegveld van Conakry, de hoofdstad van Guinee. Zoals te verwachten krijg je acuut een klap in je nek van de enorme warme vochtige lucht... Van 4 graden naar 38 graden is toch een aardige overgang. Mijn medepassagier ging voor het eerst mee en had het daar erg moeilijk mee.

In de garage

De ontvangst was niet erg hartelijk omdat de sfeer in het land gewoon niet leuk is. Door de corruptie in het land vertrouwt niemand elkaar. Alles draait om geld, geld...

Je kunt het niemand kwalijk nemen omdat als je als politie, soldaat of wat voor functie je ook hebt, je salaris niet krijgt... En ook zij willen leven, eten...

Maar goed, omdat je in de avond aankomt, overnachten we altijd in een guesthouse in de hoofdstad Conakry. De volgende morgen stapten we al vroeg in de taxi om naar Hamdalaye te gaan waar de compound is van de New Tribes Mission waar we de garage mogen gebruiken om te sleutelen. Nou ja, garage... een overdekt gebouwtje met plek voor 2 auto's waarvan 1 met smeerput. Maar voor Afrikaanse begrippen een heeeeee luxe.

Als je Conakry uit rijdt verbaas je enorm over het verkeer. Je moet dat gezien hebben om het te begrijpen. Je komt op een kruispunt aanrijden, je werpt je met 4 of 5 auto's breed op het kruispunt en na een kwartiertje heb je de overkant bereikt en kun je op weg naar het volgende kruispunt. En smog? Volgens mij is er geen schonere lucht dan in Nederland als je dat vergelijken met Conakry...

Mijn dagelijkse kostje

De rit naar de compound in Hamdalaye is ongeveer 200 kilometer, reisduur... tussen de 4 en 6 uur! Al naar gelang het duurt bij de barrages. Er is dan een touwtje over de weg gespannen door militairen/politie en na controle mag je dan eventueel doorrijden. Uiteraard probeert men dan geld af te persen, dan mag je gelijk doorrijden maar alle mensen van de zending hebben afgesproken geen geld te geven omdat dan het eind zoek is... dus soms sta je wel een poosje stil.

Op de compound is het zeer goed toeven, gezellig, veel evangelisten die daar komen. Uiteraard gaan we daarheen om hard te werken dus gingen we meteen aan de slag. Onze koffers zaten vol met onderdelen en we konden dus er vol tegen aan. In de weekenden waren wij te gast bij de zendelingen van de Gereformeerde Gemeenten en dan besef je hoe mooi maar ook hoe moeilijk hun werk is. Het is zo bijzonder om dit mee temaken. Het is heel indrukwekkend hoe de zendelingen hun werk doen, met zoveel liefde, geduld en vertrouwen op God. Natuurlijk besef ik dat je daar in een hele andere wereld leeft dan in Nederland. Maar ik sta er verbaast van hoe zij alles, echt alles in de handen van God leggen. Eigenlijk is het toch zo dat wij meestal vanuit ons eigen kracht uitgaan!

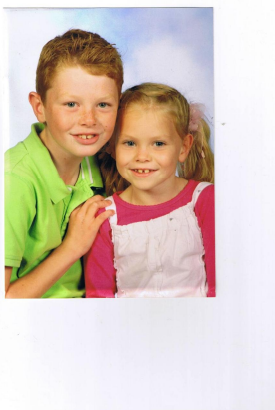
Na 15 dagen genieten (en hard werken) gingen we weer op huis aan. Wat is het toch heerlijk om dan weer bij je vrouw en kinderen te komen... alleen die kou... brrrrrr.....

Een hartelijke groet,
Alexander van der Slikke

JARIGE VAN DE MAAND

Dan komen wij met **“de Jarige van de maand februari”**

Wij hebben slechts één verzoek ontvangen. Ja en dan is het voor ons niet moeilijk om een keuze te maken. Het verzoek komt van **Rilona van der Slikke (12-02-02)**. Zij mailde ons het volgende met daarbij nog een fotootje van haar, samen met haar broertje.

Merbin en Rilona

Dag ome Maarten en tante Sophia,

Ik ben Rilona, en ik ben de jarige van de maand oktober geweest. Nu is mijn broer Merbin [(12-02-01 (red.))] op 15 februari jarig. En wil ik mijn broer opgeven, hij wordt dan 12 jaar, en zit net als ik in hetzelfde pleeggezin.

En omdat ik zoveel kaarten kreeg, wil ik hem verrassen, zodat hij dat ook krijgt. Zou dat kunnen, ik weet dat hij daar heel blij van wordt.

de hartelijke groeten van Rilona.

n.b.

Graag de kaarten sturen naar :

Merbin van der Slikke

Esvelderweg 8

3774 PD Kootwijkerbroek

Nu, aan zo'n verzoek kunnen wij niet ontkomen. Hopelijk doen jullie allemaal weer mee door nu een kaartje te sturen naar **Merbin**. Allen alvast bedankt.

Dan een herinnering

Matthé Vuijk

De Jarige van deze maand is:

Matthé Vuijk (06-10-02)

Hij hoopt op 30 januari zes jaar te worden. Je kunt aan de foto zien dat het een stoere bink is. Dus, wij gaan hem allen verwennen door hem een kaartje te sturen. O ja, nog even zijn adres:

**Matthé Vuijk;
Koninginneweg 50;
3262 JC OUD-BELJERLAND.**

e-mail adres: Arjan.vuijk@planet.nl

Zoals wij reeds eerder gemeld hebben, **Matthé** is het tweede zoontje van **Arjan en Coby Vuijk- van Egmond (06-10-00)**

TENSLOTTE

Het is ons weer gelukt om voor de 15e een **Slikkertjes-Nieuwsbrief** samen te stellen. Soms moeten wij er heel hard aan trekken om wat informatie en nieuws bij elkaar te vergaren. Maar tot nu toe lukte het aardig. Wij benadrukken dat om de nieuwsbrief in de lucht te houden, wij wel jullie medewerking nodig hebben. Wij horen en lezen vaak (zoals dat ook blijkt uit de eerdergenoemde mailtje van **Ilse**), dat het zeer wordt gewaardeerd dat er elke maand een nieuwsbrief uitkomt. Daarom een dringend verzoek: Heb je iets te melden, bijvoorbeeld iemand die ziek is die we kunnen troosten met het sturen van een kaartje, een trouwerij, een geboorte, een jubileum of wat dan ook, laat het ons weten.

Wij nemen het dan op in de nieuwsbrief om zo de familie in de gelegenheid te stellen om hun een kaartje, een mail of een e-card te sturen. Wij vinden het jammer als van zulke gelegenheden de familie niet in kennis wordt gesteld. Dit betreft ook van de (achter-) neven en nichten

Het doel van de nieuwsbrief is om de banden van de familie in stand te houden door elkaar te informeren, te feliciteren en of medeleven te betuigen als daartoe aanleiding is.

Wij hopen dan ook van ganser harte dat jullie allemaal spontaan blijven meedoen.

Allen de hartelijke groeten van:

(Ome) Maarten en (tante) Sophia